

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.547/2018/2.

A tanács tagjai: . Zánthy János

a tanács elnöke

. Farkas Katalin

előadó bíró

. Magyarfalvi Katalin

bíró

A felperes:

Az alperes: ... Kormányhivatal ... Járási Hivatala

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: megváltozott munkaképességű személyek ellátása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.391/2016/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.391/2016/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2011. december 31. napjáig III. csoportos rokkantsági nyugdíjban részesült, amely ellátás a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) 32. § (1) bekezdése alapján 2012. január 1. napjától rehabilitációs ellátásként került továbbfolyósításra. A ...Megyei Kormányhivatal a 2015. december 15. napján kelt ... számú határozatával a felperes részére megállapított rehabilitációs ellátást 2016. február 29. napjával megszüntette és ezzel egyidejűleg a komplex minősítés alapján 2016. március 1. napjától rokkantsági ellátást állapított meg 41.850 forint havi összegben. Az elsőfokú hatóság határozatában rögzítette, hogy a felperes egészségi állapotának a mértéke 59%-os, állapota alapján B2 minősítési kategóriába tartozik.
- [2] A Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal a 2016. április 21. napján kelt ... számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta, megállapítva, hogy a felperes egészségi állapotának mértéke 55%-os, állapota alapján B2 minősítési csoportba tartozik 2015. november 17. napjától

véleményezhetően. A másodfokú társadalombiztosítási szerv határozatát az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) bekezdés b) pont ba) alpont rendelkezéseire alapította.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes kereseti kérelmében a társadalombiztosítási határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. A felperes sérelmezte, hogy az alperes az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés 2. fordulatóval szemben („a rokkantsági ellátás összege - állapotjavulás kivételével - nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél”) az Mmtv. 12. § (1) bekezdése alapján állapította meg az ellátását, így a korábbi 91.535 forint helyett 41.850 forint rokkantsági ellátás került megállapításra annak ellenére, hogy az állapotában javulás nem következett be, az egészségkárosodása mértékének a korábbitól eltérő megállapítása az új jogszabály szerinti módszertani eltérésekből adódik. A felperes állította, hogy az elsőfokú hatóság a személyes vizsgálata nélkül, orvosi leletek alapján véleményezte az egészségi állapotát, a másodfokú hatóság elvégezte a személyes vizsgálatát, de az állapotjavulására vonatkozó megállapítást nem tett. Az Mmtv. 3. § (2) bekezdés b) pont ba) alpont a korábbi törvényi rendelkezés szerinti III. csoportba tartozást jelentett volna. Az alperes az eljárásával megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogát; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 98. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeit megszegve a fellebbezésében felhozott kifogásokat nem bírálta el, ezzel az Alaptörvény XIV. cikk rendelkezését is megsértette. A felperes hivatkozott az Alkotmánybíróság 3/2015. (II.2.) AB határozata, a 7/2013. (III.1.) AB határozata és a 28/2013. (X.9.) AB határozata indokolásában foglaltakra is.
- [4] A felperes előadta, hogy a másodfokú hatóság határozatának meghozatala időpontjában az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig kevesebb, mint 5 éve volt hátra, így az Mmtv. 33. § (6) bekezdése szerint az ellátását változatlan összegben kellett volna továbbfolyósítani.
- [5] A felperes indítványozta, hogy a bíróság kezdeményezze az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában „az állapotjavulás kivételével” szövegrész alaptörvény-ellenességének megállapításának és alkalmazásának kizárását, mert az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe deklarált jogállamiság elvét, a XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz, a XXVIII. cikk (7) bekezdésébe foglalt jogorvoslathoz és a XIII. cikk szerinti tulajdonhoz való jogot.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva. Az alperes idézte az Mmtv. 2. § (1) bekezdése, 3. § (1)-(2) bekezdései és 4. §-a, valamint a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2014. (II.14.) NEFMI rendelet (továbbiakban: NEFMIr.) 3. § (1)-(2) bekezdései és 4. § (1) bekezdése rendelkezéseit.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási szerv másodfokú határozatát az elsőfokú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte megállapítva, hogy a hatóságok az állapotjavulásra vonatkozó indokolás nélkül hivatkoztak az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdésére. A bíróság, figyelemmel arra, hogy a perben kirendelt szakértő az első- és másodfokú orvosi bizottságokkal egyezően állapította meg a felperes egészségi állapota mértékét, továbbá az állapotjavulásról a hatósági eljárás során az orvosi bizottságok nem adtak véleményt, indokolatlannak tartotta szakvélemény kiegészíttetését. Kiemelte, hogy az Mmtv. hatálybalépését követően a felperes NEFMIr. szerinti komplex minősítését 2015-ben végezték el első alkalommal, amelynek során az első fokon véleményt adó orvosi bizottságnak ki kellett volna térnie arra, hogy a

2011. december 31. előtt véleményezett munkaképesség-csökkenés, illetőleg az orvosi bizottság által véleményezett egészségi állapot között állapotjavulás következett-e be vagy sem. Önmagában a százalékos érték változása az egészségi állapotában bekövetkezett javulást nem támasztja alá, annak megállapításához szükséges lett volna a 2011. december 31-ét megelőző betegségek, az azokból következő egészségi állapot összehasonlítására az eltelt időszak alatt bekövetkezett betegségekkel és egészségi állapottal. Meg kellett volna indokolniuk, hogy csak a százalékos mértékben történt-e változás vagy a felperes egészségi állapotában tényleges javulás következett-e be. A társadalombiztosítási szervek a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakat megsértve hozták meg határozataikat, a másodfokú hatóság a felperes fellebbezését érdemében nem vizsgálta felül és az állapotjavulásra vonatkozó indokolási kötelezettségének nem tett eleget, bizonyítási eljárást nem folytatott le.

- [8] A felperes a felülvizsgálati eljárás megindításának időpontjában még nem volt életkora alapján az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralévő időtartama az 5 éven belül, így az elsőfokú szerv az eljárást megindíthatta és az ellátás összegén is változtathatott.
- [9] A megismételt eljárásra a bíróság előírta az alperes számára „olyan komplex minősítési szakvélemény beszerzését, amelyben a szakértői bizottság kitér arra, hogy a felperes 2015. novemberi felülvizsgálatát megelőző állapotához képest állapotában javulás következett-e be, és véleményét indokolja”. A megismételt eljárásra tekintettel a bíróság nem látott indokot alkotmányjogi panasz előterjesztésére

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] Felülvizsgálati kérelmében az alperes a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte az Mmtv. 15. § (1) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdése, a NEFMIr. 4. § (1) bekezdése bíróság általi megsértését állítva. Álláspontja szerint a bíróság tévesen írta elő a megismételt eljárásban az orvosi bizottság számára, hogy az állapotjavulás kérdésében megállapításokat tegyen, mert annak megítélése nem igényel orvosi szakértelmet és az eljáró szakértői bizottságnak jogszabályi kötelezettsége sincs az állapotjavulást vizsgálni. (Mfv.III.10.577/2015., Mfv.III.10.065/2016/6.). A felperes részére 2008. március 18-án 62%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodás alapján került megállapításra a III. csoportú rokkantsági nyugdíj. A felperes össz-szervezeti egészségkárosodásának mértékét az elsőfokú szakértői bizottság 41%-osnak, a másodfokú szakértői bizottság pedig 45%-osnak véleményezte, amelyekkel azonos megállapítást tett ... perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő. A hivatkozott jogszabályokra és kúriai határozatokra figyelemmel a 62%-os mértékű egészségkárosodáshoz képest a 45%-os egészségkárosodás állapotjavulást jelent, ezért az első fokon eljáró szerv az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényesen csökkentette a felperes rokkantsági ellátásának az összegét. A munkaügyi bíróság a Kúria gyakorlatával és az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjával ellentétesen, törvénysértően állapította meg, hogy önmagában a százalékos érték változása nem támasztja alá az egészségi állapotban történő javulást, és az állapotjavulás csak a 2011. december 31-et megelőző betegségek, egészségi állapot és az eltelt időszak alatt bekövetkezett egészségi állapot, betegségek összehasonlításával állapítható meg.
- [11] A bíróság által megjelölt eljárási szabálysértés nem minősül olyan súlyúnak, amely a döntés érdemére kihathatott volna. Önmagában a tényállás részleges tisztázatlansága nem vezethet a társadalombiztosítási szervek határozatainak hatályon kívül helyezéséhez, ha egyébként a ténybeli és a jogi kérdések a bírósági eljárás során tisztázhatóak (Pp. 339. § (1) bekezdés, Mfv. III. 10.167/2016/4.). A felperes állapotjavulásának a korábbi irányelvek szerint és a NEFMIr. alapján megállapított egészségkárosodási mértékek összehasonlítását a bíróság is megtehetette volna, ahhoz minden adat a rendelkezésére állt.
- [12] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak

megalapozottságára tekintettel. A bíróság az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített „állapotjavulás kivételével” feltétel alaptörvény-ellenessége körében kifejtett felperesi érvelést osztva mellőzte az Alkotmánybírósághoz fordulást.

- [13] A felperes hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága (továbbiakban: EJEB) 53080/13. számon Nagy Béláné kontra Magyarország ügyben, és 8263/15. számon Baczúr kontra Magyarország ügyben hozott döntéseire azzal, hogy a rokkantsági ellátása összegének a korábbi rokkantsági nyugdíj összegéhez képest jelentős, több mint a felére csökkentése az Emberi Jogok Európai Egyezményének (továbbiakban: Egyezmény) Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkének megsértését is jelenti. Fenntartotta, hogy nem az egészségkárosodása mértékét és a minősítési kategóriába sorolását, hanem a rokkantsági ellátása összegének megállapítását sérelmezte. Főszabály szerint a korábban rokkantsági nyugdíjban részesülő személyek ellátásának az összege nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél, mely alól kivételt az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja csak az állapotjavulás esetére enged. A NEFMIr. nem tartalmaz rendelkezést az állapotjavulás vizsgálatára, ez azonban nem jelenti azt, hogy annak megítélése ne lenne orvosi szakkérdés. A munkaügyi bíróság a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011. (XII.29.) Kormányrendelet 13. § (1) bekezdése figyelembevételével helyes utasítást adott alperesnek a megismételt eljárásra.
- [14] A felperes - „arra az esetre, ha a jogerős ítélet szerinti bírósági jogértelmezést a Kúria helytelennek tartaná” - kérte, hogy az általa részletesen kifejtett indokok alapján „a Kúria kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése a) pontjában - az állapotjavulás kivételével - alaptörvény-ellenességének megállapítását, és alkalmazásának kizárását, mert az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság-klauzula részét képező szerzett jogok védelmének és a bizalom védelem elvét, a XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot és a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogot (...) kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése a) pontjában - az állapotjavulás kivételével - szövegrészt nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatát, mert az sérti az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkét.” Az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjának támadott szövegrésze sérti a normavilágosság elvét, a jogbiztonságot és ezzel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését. A rokkantsági ellátás az ABH-ban is elismert szerzett jog, aminek védelmi szintjét az Alaptörvény hatályba lépése ugyan módosította, de nem szüntette meg. A szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat nem lehet sem alkotmányosan megfelelő indok nélkül, sem pedig egyik napról a másikra lényegesen megváltoztatni. Az átmenet nélküli változáshoz különös indok szükséges (43/1995. (VI.30.) AB határozat). Ha a rászorultság nem szűnt meg, akkor a már korábban véglegesen megállapított ellátás nyomós indok nélkül nem csökkenthető a töredékére. A jogosultak az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja főszabálya alapján okkal bízhattak ellátásuk változatlan összegű továbbfolyósításában. Az Alaptörvény alapján „ugyan” lehetővé vált a korábbi nyugellátások szociális ellátássá átalakítása, ami nem teszi semmissé azt a jogi tényt, hogy a jogosultak 2012 előtt legalábbis részben az alkotmányos tulajdonvédelmet évező juttatásban részesültek. Alapjogsértő helyzet valósult meg, amikor egy értékteremtő munkával megkeresett korábbi jövedelmi szinthez igazodó jövedelepótló ellátást oly módon csökkentette alperes a töredékére, hogy az már alatta maradt a létminimumnak. A támadott rendelkezés ezért az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését sérti, amikor lerontja az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában főszabályként foglalt garanciális rendelkezést.” A tulajdonhoz való jog körében a felperes hivatkozott a Baczúr és Nagy Béláné ügyekben hozott EJEB döntésekre.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.

- [16] A Kúria az Alkotmánybíróság eljárását a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011.évi CXCI. törvény 33/A. § (1) bekezdés a) pontja második fordulata alapján alkalmazandó 12. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását, a rendelkezés megsemmisítését és alkalmazásuk kizárását kezdeményezte a Kúria előtt Mfv.III.10.147/2017. szám alatt folyamatban lévő perben az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) előtt 53080/13. számon folyamatban volt Nagy Béláné kontra Magyarország, a 8263/15. számú folyamatban volt Baczúr kontra Magyarország, valamint a 8271/15 számon folyamatban volt Lengyel kontra Magyarország ügyekben hozott ítéletek ismeretében. A Kúria az Mmtv 33/A § (1) bekezdésének az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből eredő azon kötelezettségére figyelemmel állította annak az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkébe ütközését, amelynek alapján a bíróságoknak a nemzeti jogot a Magyarországon az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, ekként a magyar jogrendszer részét képező egyezménnyel összhangban kell alkalmazniuk és értelmezniük. A nemzeti bíróságoknak az egyezmény rendelkezéseinek értelmezésekor az EJEB határozataiban foglalt értelmezést kell alapul venniük, ennek alapján pedig jelen ügyben nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az Mmtv.-nek a Kúria előtt folyamatban lévő eljárásban az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontja második fordulata alapján alkalmazandó Mmtv. 12. § (1) bekezdése alapján kiszámított ellátásokat, számításokat az EJEB törvénysértőnek ítélte. A felperestől az EJEB előtt folyamatban volt ügyek kérelmezőitől azonos jogszabályi rendelkezés és ok alapján azonos típusú ellátást csökkentettek jelentős mértékben. A Kúria indítványozta a támadott rendelkezés nemzetközi szerződésbe, az Egyezmény Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkébe ütközésének vizsgálatát. Az Mmtv. hivatkozott rendelkezései és az Egyezmény ellentéte jogalkalmazói jogértelmezéssel történő feloldására a Kúria nem látott lehetőséget az Alaptörvény-sértő döntés által okozott jogsérelem kizárólag az Abtv. 25. § és 32. § (1)-(2) bekezdése által biztosított bírói kezdeményezés előterjesztésével volt elhárítható. A Kúria az adott (egyedi) ügyben az alkalmazási tilalom kimondását az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésébe foglalt általános egyenlőségi szabály és a B) cikk (1) bekezdéséből származó jogbiztonság követelményének érvényesülése érdekében kezdeményezte.
- [17] A peradatok szerint a felperes 62%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodása alapján 2011. december 31. napjáig III. csoportú rokkantsági nyugdíjban részesült, amelyet 2012. január 1. napjától az Mmtv. 32. § (1) bekezdése alapján rehabilitációs ellátásként folyósítottak tovább. A társadalombiztosítási szervek a felperes rokkantsági ellátása összegét a B2 kategóriába tartozása okán az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése és 12. § (1) bekezdése rendelkezéseire figyelemmel állapították meg. A bíróság a másodfokú társadalombiztosítási szerv határozatát azzal az indokkal helyezte hatályon kívül és kötelezte a másodfokú hatóságot új eljárásra, hogy a hatóságok a határozataikban az állapotjavulás vizsgálata nélkül alapították határozataikat az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése rendelkezésére, ezért a megismételt eljárásban olyan szakvélemény beszerzését írta elő kötelezettséggként, amely a felperes állapotjavulására (2015. novemberi felülvizsgálatához képest a korábbi egészségi állapotára) is kitér.
- [18] Az Mmtv. 33/A. §-a az úgynevezett „átfordult” ellátások tekintetében az új szabályozásra való áttérésre szolgáló rendelkezés. Az állapotjavulás fogalmát az Mmtv. nem határozza meg. Az Mmtv.-ben előírt komplex minősítés elvégzésének részletes szabályait - köztük az orvos szakmai szempontokat - a NEMFIR tartalmazza, amelyben a jogalkotó szintén nem határozta meg az állapotjavulás fogalmát. A NEFMIR 4. § (1) bekezdése és 5. § (2) bekezdése értelmében a komplex minősítés során az egészségi állapot, valamint az önellátási képesség orvos szakmai szempontú vizsgálatát az 1. melléklet szerint kell elvégezni. A komplex minősítés során az egészségi állapot, valamint az önellátási képesség orvos szakmai szempontú megítélése tekintetében kizárólag az orvosszakértő véleménye alapján kell a szakkérdést elbírálni. A NEFMI r. 1. melléklete az össz-szervezeti egészségkárosodás (ök) mértékének megítélési szempontjait szervrendszerenként tartalmazza százalékos mértékekben (táblázatokban) kifejezve.

- [19] Az Alkotmánybíróság a 21/2018. (XI. 14.) AB határozatában rögzítette: „(...) az egyéb körülmények szignifikáns változása nélkül, pusztán az ellátórendszer jogi kereteinek megváltozása miatt a fogyatékkal élő személyek jogi értelemben vett állapota anélkül javul, és ezáltal az őket megillető, az ellátás összege anélkül csökken, hogy az érintett személyek tényleges, fizikai állapot valójában megváltoznak. Ebben az esetben nincs olyan, az ellátásra jogosult személy oldalán értékelhető valódi körülményváltozás, amely az ellátás összegének felülvizsgálatát lehetővé tenné az állam számára [41]. (...) az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjának " - állapotjavulás kivételével - " szövegrésze kizárólag azon ellátásra jogosultak esetén alkalmazható, akiknek nemcsak a jogszabályok szerinti kategóriák és értékek alapján meghatározott jogi értelemben vett állapota, hanem az élethelyzetét érdemben meghatározó tényleges fizikai állapota is kedvezően változott. Csak az ilyen, az élethelyzetek érdemben meghatározó tényleges fizikai állapotjavulás értékelhető ugyanis az ellátásra jogosult személy állapotában bekövetkező valódi javulásként [42]".
- [20] Az Alkotmánybíróság a 3024/2019 (II. 4.) AB határozatában kifejtette: „Az ellátórendszer átalakítása során a jogalkotó az átmeneti rendelkezésekre vonatkozó alkotmányos követelményre figyelemmel előírta, hogy a korábbi ellátás összege csak kivételesen, az állapotjavulás esetében csökkenthető. A jogalkotó a korábban megállapított összegek továbbfolyósítását tekintette főszabálynak, az állapotjavulás tehát olyan kivételes esetként szerepel, amelyre tekintettel a korábban folyósított ellátási összeg mégis csökkenthető. Ugyanakkor sem az Mmtv., sem az új minősítési rendszer paramétereit rögzítő NEFMIr. nem tartalmaz olyan előírást, amely értelmében a korábbi besorolás és az új minősítés - kizárólag - százalékos értékek alapján való, általános érvényű összevetése önmagában az állapotjavulás tényét bizonyítaná.[73] Az Alkotmánybíróság ezért úgy ítélte meg, hogy - a 21/2018. (XI. 14.) AB határozat rendelkező részében foglaltakkal összhangban - az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdés a) pontjában szereplő állapotjavulás, az ellátás csökkentésére kiható olyan tényezőnek tekintendő, amely az eljárás során önállóan, az érintett személy egyedi helyzetére tekintettel, orvosszakmai (és nem pusztán jogi) szakértői vizsgálatot és bizonyítást igényel, ugyanis az állapotjavulás bizonyításának hiányában az eljáró hatóságok nem tesznek eleget a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményének. [74]"
- [21] A jelen ügyben az alperes nem vizsgálta, és ezáltal nem is indokolta meg, hogy a felperes részére megállapított - a korábban folyósítottnál - alacsonyabb összegű ellátás megállapításának alapjául szolgáló állapotjavulás valóban bekövetkezett-e. A ténymegállapításkor az alperes pusztán a korábbi besorolás és az új, Mmtv. szerinti minősítés százalékos összevetésére utalt, a felperes korábbi besorolását automatikusan összevethetőnek tartotta az új, Mmtv. szerinti eltérő alapokon nyugvó minősítési rendszerrel, és abban szereplő besorolási kategóriákkal.
- [22] A munkaügyi bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az eljárás megismétlése szükséges a tényleges állapotjavulás megítélhetősége kérdésében, amelynek során az alperesnek (az orvosi bizottságnak) az Alkotmánybíróság fentebb hivatkozott határozatában foglaltak szerint kell vizsgálnia, hogy a felperes egészségi állapotában csak a 7/2012. (II.14.) NEFMI rendelet szerinti kategóriák és értékek alapján meghatározott (jogi értelemben vett) állapotjavulásról lehet-e beszélni, avagy a felperes élethelyzetét jövőben meghatározó tényleges fizikai állapota is kedvezően változott-e.
- [23] Mindezekre figyelemmel a Kúria a munkaügyi bíróság jogerős határozatát hatályában fenntartotta [Pp. 275. § (4) bekezdés].

A döntés elvi tartalma

- [24] Az Mmtv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti állapotjavulás nem a hatályos orvos szakmai jogszabályok szerinti százalékos mértékben bekövetkezett javulást jelenti, hanem az egészségi állapotban bekövetkezett tényleges javulást.

Záró rész

- [25] A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének megfizetésére az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [26] A felülvizsgálati eljárás illetékét az Mmtv. 14. §-a alapján a magyar állam viseli.
- [27] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el [Pp. 274. § (1) bekezdés].

Budapest, 2019. június 12.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő